

PETR DOSTÁL

G2 CUP

ČÍSLO/8/ROK/2019/MĚSÍC/LEDEN-ÚNOR

REVIZOR

STUDENT REVUE

SEZÓNA
O

PLESŮ

O

B

S

A

E

PETR
DOSTÁL

Interview
na str. 14-17

HLAVNÍ TÉMA
PLES

Příchod
superhrdinů
str.4 - 7,
Svatý Valen-
týn str. 12

KALENDÁRIUM

str. 19

TOMÁŠ
JEZEK

str. 10-11

JOSEF
PEKAR

str. 20-21

VLAJKY
A JEJICH BARVY

str. 24-25,
křížovka 23

SV.
VALENTÝN

str. 12

NONSTOP, JÁ CHCI ŽÍT NONSTOP,

...krásně a nonstop a s tím co přijde, mám chuť se rvát!“ No, to vám byla jedna velká party ... Nový rok sotva začal a já se nestihl ještě pořádně nadechnout a už i my přicházíme s novou várkou článků. Tímto nechci pouze navázat na maturitní ples čtvrtáků, ale i na to, že nastal ten pravý čas pořádně se bavit a “odvázat se” ...

Ale hezky popořádku... Vše začalo Novoročními oslavami, které každý pojal po svém, ať již to bylo s přáteli na horské chatě u sklenky vína, u teplého moře v Karibiku nebo jen v klídku doma s rodinou. Následoval konec prázdnin, ale i první ředitelská volna naší školy – to se jistě zapíše do historie školy.PANE ŘEDITELI – DĚKUJEME!

Před nástupem do školy jste jistě zavzpomínali na zážitky z prázdnin, vrátili nechtěné dárky a hurá na to! Nejméně oblíbené dny studenta – uzávěrka klasifikace – dva týdny těžké práce, dřiny a odříkání. Ovšem nemusíme smutnit, rozjela se plesová sezóna a pak čas strávený někde v klubu s přáteli, kde můžete všechno hodit za hlavu, vás jistě zocelí. Potkali jste Hulka, Kapitána Ameriku, Black Widow nebo Supermana? Nemusíte se bát, to nebyly halucinace ani sen. Jen čtvrtáci (4.A a 4.B), mezi nimi i moje maličkost , jsme si užili večer, který patřil jen nám. A téměř s jistotou můžu říci, že to byl večer, na který nikdy nezapomeneme ... Vysvědčení – čas radosti či smutku. Pamatujte si, že jen na vás záleží, a pokud jste si vědomi toho, že jste pro známky obětovali, co nejvíce šlo, tak vás nemá nikdy nikdo právo kritizovat. Láska-jeden z nejkrásnějších citů, které můžete zažít ... Proto 14. února nezapomeňte, chlapi, na své milé a, děvčata, na své miláčky a oslavte Valentýna. Jó, a maturanti – do boje!

Užijte si i tentokrát stránky Student Revue

TOMÁŠ SUCHÝ
šéfredaktor

VY JSTE TAM OPRAVDU NEBYLI?

PŘÍCHOD SUPERHRDINŮ

Doufám, že si vymyslíte, protože maturitní ples 4.A a 4.B - 19.1.2019 - byl opravdu SUPER. Už když po krátkém představení Lyry nastoupily obě třídy na parket a Vojta Voldán jako batman slétl z balkónu, věděli jste, že tenhle ples má tendenci být impozantní.

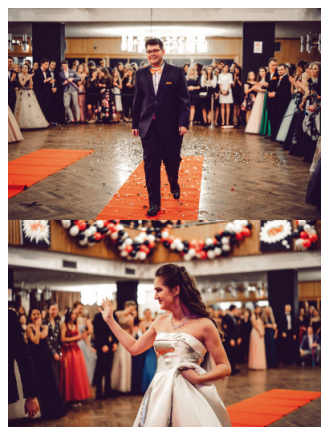
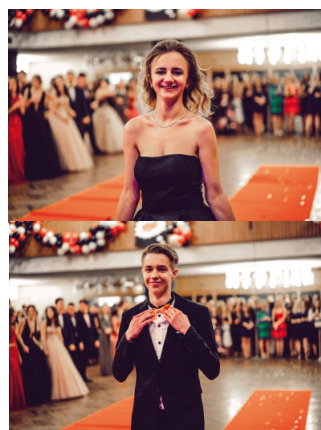
Třídní a zastupující třídní 4.A i 4.B končili tuto část plesu doslova v provazech, což je zážitek, na který budete před maturitní komisí jistě rádi vzpomínat. Myslím, že každý ze zúčastněných ocenil snahu, kterou naši maturanti vložili do výzdoby sálu. Plakáty našich profesorských superhrdinů, Tufrajera a Patody, byly jedna z věcí, které mě ten večer opravdu “dostaly do kolen”. Po zdařilém nástupu následoval projev pana ředitele a po něm nám všem známé dekorování maturantů. Jediné, co celému plesu opravdu chybělo, byl pan profesor Tumajer, kterého však alespoň symbolicky, jak už jsem zmínila, zastupoval obraz na stěně sálu, ukazující pana profesora tak, jak ho známe – plného elánu a odhodlaného naučit nás každý známý zákon

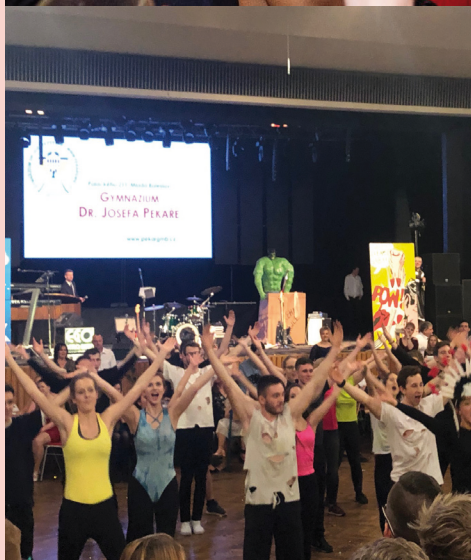
fyziky. Po oddekorování všech studentů následovaly projevy Terezy Altmanové a Vojty Voldána, kteří podali před takhle velkým publikem velmi sebevědomý výkon. Tímto skončila první oficiální část plesu a my dostali možnost jít se trochu porozhlédnout. Musím pochválit originální občerstvení, jako například obložený talíř uzenin a sýrů s chlebem, řízek nebo jednohubky. A že jsem viděla nemálo lidí tuto lákavou nabídku využít. Vydařená byla i tombola, kde se jako hlavní cena udílel boxovací pytel.

Ale nebojte, nebylo to celé jen o nástupu, tombole a o jídle. V průběhu večera jste mohli sledovat vystoupení Davida Jelínka, UR Dancers, magii Martina Procházky, parkour v podání maturanta Josefa Hrdličky, anebo taneční vystou-

pení Adély Novotné či zpěv Veroniky Šelemberkové, obou též maturantek. Zlatým hřebem celého večera bylo bezpochyby nejvíc očekávané Půlnoční překvapení. Cíl vystoupení, tedy pobavit příchozí, byl podle mého splněn na výbornou. Celé bych to shrnula slovy letošní maturantky ze 4.B, Jitky Nečasové: „Líbilo se mi všechno!“ Jelikož jsem už ve 3. ročníku, docela mě v průběhu celého večera přepadaly obavy, jak to příští rok zvládneme my. Jediné v co doufám, že alespoň z poloviny tak dobře, jako to letos zvládla 4.A a 4.B.

A VÍTE, ŽE ...

PES

Nejlepší přítel člověka, čtyřnohý kamarád či další člen vaší rodiny – to všechno může být pes. Téměř v každé druhé rodině chováme domácí zvíře a téměř v každé čtvrté je to právě pes. Na evropské úrovni jsme na špici v chování psů a aktuálně jich mezi námi žije na 2 miliony.

Na druhou stranu i pejsek je opředen mnoha zajímavostmi, o kterých nemáme ani tušení. A proto se vás ptám: „A víte, že ...?“

- ... fena může mít štěňata v jednom vrhu od dvou psů.
- ... otisk prstů u člověka je stejně originální jako otisk psiho čumáku.
- ... pes dokáže vycítit rakovinu v těle člověka.
- ... psi se potí tlapkami, ale chladí se jazykem.
- ... první dva roky u psa jsou v přepočtu na lidský věk zhruba 25 let. Tedy dvouletý pes odpovídá 25letému dospělému člověku.
- ... psi mají 13 krevních skupin.
- ... nejrychlejší plemeno chrt dokáže běžet až 72 km za hodinu.
- ... psí srdce bije 120krát za minutu.
- ... psi mají 42 zubů.
- ... mezinárodní kynologická organizace FCI uznává kolem 350 psích plemen.
- ... pouze jediné plemeno psa neumí štěkat, a to Basenji.
- ... nejstarší plemeno psa je Saluki a pochází z Egypta.
- ... nejvyššího věku se dožil australský honácký pes, který zemřel v roce 1939 v necelých 30 letech.
- ... největší uznávané plemeno je Irský vlkodav a nejmenší čivava.
- ... psí mozek odpovídá dvouletému dítěti.
- ... psi vidí barevně, avšak nerozeznají tolik odstínů barev jako lidé

OPĚT NA REPUBLIKU!!!

Po úspěšných běžcích, fotbalistech a basketbalistkách se na republikové finále probojovali i naši florbalisté. V prestižním středoškolském G2 Cupu absolvovali nejprve okresní kolo, které se odehrálo v naší tělocvičně již v listopadu.

Po výhrách ve skupině, kde porazili nabitou škodovku, průmyslovku a obchodku, následovalo finále o postup na krajské kolo. V něm naše „hokejky“ narazily na soupeře ze zemědělků, který disponoval řadou hráčů z ligových Technology. I přes tuto skutečnost však náš tým vyhrál a mohl slavit postup do kraje. Tým se tedy posilněn výhrou z okresu vydal na krajské kolo, které se konalo 18.2. v Praze v aréně jménem Stodola, kde hraje svá domácí utkání několikanásobný mistr Tatran. Na kraj se probojovalo celkem 5 týmů a systémem každý s každým se mělo rozhodnout o vítězi a postupujícím na republikové finále.

Prvním soupeřem byly Říčany. Po jednoznačné výhře 6:2 narazil tým na Hyblerovce z Nymburka, které tak smetl z palubovky se skórem 6:0. Družstvo se neslo i nadále na vítězné vlně a dalším v pořadí byl tým z Kolína, který schytil výprask 7:0. V posledním zápase měl tým pod vedením

Honzy Krále a pana profesora Bárty nejvíce práce s Benešovem. Nakonec po výhře 4:2 mohl pozvednout pohár pro vítěze a slavit postup na vysněnou republiku, která se odehraje v březnu opět v Praze. Třešnickou na dortu byla ještě nominace Štěpána Švejdy do All stars týmu. Nám nezbývá nic jiného, než našim florbalistům držet palce a poděkovat za výbornou reprezentaci školy!

NAVÁŽE NA KARIÉRU SVÉHO OTCE?

TOMÁŠ JEŽEK

V minulém čísle jste si mohli přečíst rozhovor s úspěšným judistou a v novém čísle tu máme další rozhovor s cyklokrosařem z našeho gymnázia - Tomášem Ježkem, který se zapsal do povědomí veřejnosti nedávným úspěchem na světovém poháru v Bernu, kde mezi juniory vybojoval krásnou bronzovou medaili.

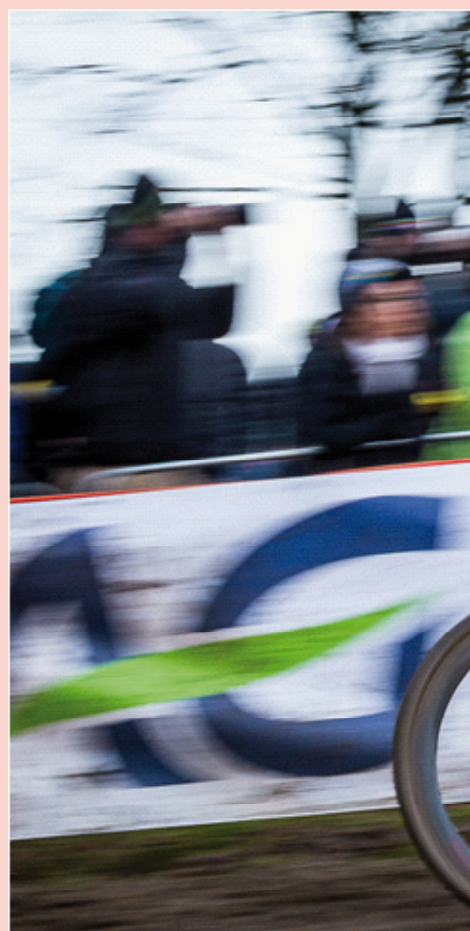
Jak jsi se k cyklokrosu dostal a kdo tě k němu přivedl?

K cyklokrosu jsem se dostal jednoduše, máme to prostě v rodině, můj táta závodil, a dokonce jsme s ním i nějaký čas bydleli v Belgii, závodil i můj děda a strejda, no a pak už to bylo na mně.

V poslední době jsi dosáhl obrovských úspěchů na mezinárodní úrovni. Můžeš nám v krátkosti říct, co všechno za těmito úspěchy stojí?

Co všechno stojí za mými úspěchy? To není jednoduché shrnout v pár větách, každopádně je to spousta hodin tréninku jak na kole, tak běhání, tréninku techniky jízdy, cvičení a tak dále. Člověk se prostě musí nějakou dobu snažit a dost často se mi stává, že ta dřina se mi promítne až později.

V říjnu jsi přivezl z Bernu bronzovou

medaili ze světového poháru v cyklokrosu mezi juniory. Dá se říct, že je to Tvůj prozatím největší úspěch v kariéře?

Ano, určitě. Je to můj dosavadní největší úspěch a doufám, že takovýchto úspěchů ještě pár bude.

Jaké si dávaš další cíle do své kariéry a kdo je Tvým vzorem?

Do své kariéry si nějaké konkrétní cíle nedávám. Samozřejmě, že bych chtěl vyhrát olympiádu a být mistr světa, ale který sportovec by to nechtěl? Já si dávám krátkodobé cíle, a to vždycky pouze pro aktuální sezónu. Takže mým cílem teď je pokusit se zopakovat pódiové umístění na světovém poháru.

A mým vzorem je určitě můj táta a taky Peter Sagan!

Z televize je vidět, že cyklokros je ohromně náročný sport na fyziku, ale i na psychiku, kdy se brodíte v bahně s kolem na zádech a několikrát se stane i to, že vám to prostě uklouzne. Co se takovému závodníkovi honí hlavou během nepříjemného počasí a extrémních podmínek?

No, musím říct, že když je třeba velká zima, tak si taky třeba i řeknu, proč já to vlastně dělám??? Jednou jsem jel dokonce závod a teplota byla 15 stupňů pod nulou. Ale to je na tom vlastně to krásné, že na tom kole jenom nesedíme, ale že musíme i něco vytrpět. Jak psychicky, tak

fyzicky. Tento sport je i dost o všestrannosti, člověk musí být dobrý i v běhu a umět se rychle rozhodovat v daných situacích.

S předchozí otázkou se pojí i můj další dotaz. Jaká je tvá oblíbená trať a která je naopak ta, na kterou se zrovna dvakrát netešíš?

Jsou tratě, které moc nemusím. Každopádně táta mi vždycky říká, že jestli chci jednou vyhrávat, tak musím být dobrý na všech tratích bez ohledu na povrch nebo počasí.

No, a trať, kterou mám opravdu rád, je v belgickém Namuru, kde se jezdí světový pohár.

Hodně během sezony cestuješ, mohl bys mi tedy říct, jaká země na Tebe udělala největší dojem a čím na Tebe zapůsobila?

Nejradši to mám asi v Belgii, tam bývám teď

poslední dobou poměrně často. Zapůsobila na mě tím, že je to cyklistická země. Cyklistika je tu opravdu oblíbený sport, a kdykoliv si tam člověk zapne televizi, tak v ní nějaký cyklistický přenos určitě bude. Ale taky se mi hodně líbí na Mallorce už jen z toho důvodu, že je tam skoro celý rok krásné počasí.

Od paní profesorky Fouskové jsem se dozvěděl, že máš individuální plán a že do školy moc nechodíš kvůli náročné přípravě. Jak si tedy vše zvládáš doplňovat a doučovat se zameškané učivo?

Myslím si, že to docela zvládám, občas samozřejmě nestíhám, ale celkově bych řekl, že to funguje docela dobře. Každopádně často napíšu spolužákům, co se aktuálně ve škole děje, a ti mi dost pomáhají, půjčují mi i sešity na opsání atd. Takže za to jim moc děkuju. A s profesory se domlouvám individuálně, kdy si konkrétní testy napíšu, a i jim za to děkuju, protože občas není jednoduché zastihnout mě ve škole.

Jak Tě přijímají spolužáci ve třídě, když s nimi moc nejsi? Jaká je od nich podpora, ať už v závodech či ve škole?

Ve třídě mě spolužáci podle mě berou normálně, zas tak úspěšný nejsem, abych tam nějak vyčníval. A jak už jsem říkal, dost mi pomáhají, a když jsem pryč, tak si s nimi třeba napíšu. A obecně si myslím, že jsme dobrá parta.

Takový úspěšný sportovec musí mít i řadu fanynek? Píše ti hodně holek, co se Tě snaží podpořit nebo navázat s Tebou kontakt?

Tak to je zajímavá otázka.... Pár se jich našlo, spíš mi třeba ve škole pogratulovaly osobně a tak.

Tak to je zajímavá otázka....

Poslední dotaz je, zda se ti na gymnáziu líbí, jaké předměty máš rád a které naopak nejsou tvé oblíbené?

Já jsem tu určitě spokojen. Rozhodně si nemůžu stěžovat, všichni mi tu vyjdou vstříc.

Mezi mé oblíbené předměty patří španělština, dějepis a docela mě baví i literatura. Ale co mi nejde, je matika, s tou se občas trá-

SV. VALENTÝN

„L'AMOUR EST LA POÉSIE DES SENS“ (LÁSKA JE POEZIE

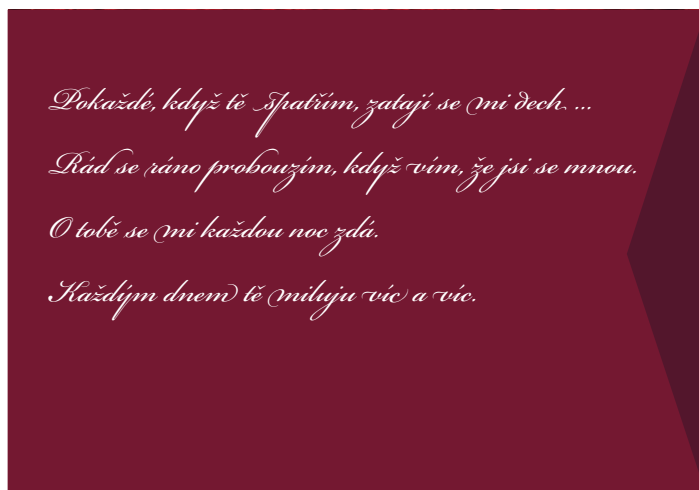
SMYSLŮ) – HONORÉ DE BALZAC

Za pár dní nastane pro mnoho párů den D. Chlapci i dívky si kvůli tomuto dni budou lámat hlavu nad tím, jak zabodovat u své drahé polovičky tak, aby na tento společně strávený čas nikdy nezapomněli. 14. února – den svatého Valentýna, den lásky, významný den, na který člověk nezapomene, den, který má jako znamení červenou růži...

I když to není náš původní svátek, obdobně jako mnoho jiných zvyků se tu postupně „uchytává“ z Ameriky. A v dnešní době se už i u nás hojně slaví. No jo, slaví? Ale víte, proč se slaví, respektive, kdo to byl svatý Valentýn?

Sv. Valentýn

Valentin byl římský kněz, který žil přibližně ve 3. století, tento kněz tajně oddával páry, které se z principu neměly vzít. (Byli to především římská vojska, kteří se nesměli ani zasnoubit.) Ve chvíli, kdy římský vládce zjistil, co kněz provádí, byl Valentin 14. února roku 269 nebo 270 či 273 popraven.

Pokaždé, když tě spatřím, zatají se mi dech. ...

Rád se ráno proboužím, když vím, že jsi se mnou.

O tobě se mi každou noc zdá.

Každým dnem tě miluju víc a víc.

Skládají se verše.

Oslava sv. Valentýna

Valentýn v USA

Tradice:

- Nakupování a rozesílání valentýnek, přání a drobných dárečků.
- Obdarování všech blízkých, včetně přátel a domácích zvířat.
- Děti nosí bonbóny a hrají tematické hry či zpívají písničky.
- Oblíbené jsou i Valentine party, na které chodí většina mladých.

Tradice v Anglii

V Anglii se traduje, že si v tento den holubi a labutě volí své partnery na celý život. Proto jsou v Anglii považovány za symbol tohoto svátku a mají představovat hodnoty jako věrnost a dlouhotrvající svazek.

Tradice:

- Dívky vstávají velmi brzy a vyhlíží z okna. První muž, který na ně pohlédne, bude jejich vyvolený.
- Rozesílají se anonymní valentýnky, takže adresát musí hádat, od koho je.
- Pečou se švestkové buchty.

Zajímavosti spojené se svatým Valentýnem

Nejstarší valentýnka pochází z roku 1477 a poslala ji Margery Brewsová svému snoubenci Johnu Pastonovi. Nyní je valentýnka uchovávána v londýnské Britské knihovně.

V USA je každoročně posláno okolo 200 milionů valentýnek (nepočítaje stovky milionů kartiček, které si vymění děti ve škole).

Nejdější polibek na světě trval necelých 47 hodin, kdy se jeden thajský pár vydržel líbat přesně 46 hodin, 24 minut a 9 sekund.

REVIZOR V DIVADLE

Vraťme se na chvíli zpět do prosince roku 2018, přesněji do 14. prosince, kdy se konala jedna výtečná událost, představení našeho městského divadla. Co mám na mysli? Premiéru Revizora!

V rámci volitelného českého jazyka jsme měli tu možnost přihlížet několika zkouškám, což už mě osobně dost navnadilo, jelikož jsme vždy viděli střípky druhé části představení. Rozhodně bylo zajímavé sledovat postupný vývoj hry, alespoň z takové části, jak nám dovolili, o to více mě mrzí, když vím, jaké všechny situace se proškrtaly, co se případně změnilo a podobně. Generálku jsem vynechala, abych se zúčastnila jen samotné premiéry a konečné podoby, ze které jsem byla velmi nadšená. A ačkoli nejsem žádný divadelní kritik, ráda se podělím o svůj dojem.

Celkově se Revizor nese v dost humorovém duchu s aktualizovanými narážkami, což byl samozřejmě účel, který se povedl na výbornou, jelikož jsem se nepřestávala usmívat. Kdo jiný by se tak náramně hodil do role Chlestakova než právě Milan Ligač, který mi prostě výborně sedl, a hltala jsem každé jeho slovo. Stejně jako Marja v bravurním podání Lucie Končokové na mě

velmi zapůsobila jako roztomilá holčička, jednoduše nádherně zahraná postava. Všechny postavy jsou ale krásně rozehrané a jasně z nich vyplývá morálka tehdejší společnosti, i když místy mi scénky přišly až přespříliš podlézavé a hlavně zdlouhavé na úkor jiných pokrácených scének, jejichž nácvik jsme sledovali se seminářem a kterých jsme se na premiéře bohužel nedočkali. Nicméně ani to nijak neubírá na kvalitě "našeho" zpracování Revizora.

Pokud jste ještě představení neviděli, doporučuji, abyste tak učinili, protože určitě nebudete litovat, tato inscenace rozhodně stojí za zhlédnutí.

UŽ TEĎ SE TĚŠÍM NA OPĚTOVNÉ SETKÁNÍ!

Rozhovor s panem profesorem
Petrem Dostálem

Na tuto rubriku rozhovorů s profesory už jste celkem zvyklí, ovšem většinou bylo naším cílem seznámit vás s novou tváří školy. Tentokrát to bude úplně jiné, protože jsme se rozhodli oslovit tvář, která ovlivňovala chod naší školy téměř dvě desetiletí, a to nejen jako profesor, ale především i jako zástupce ředitele. Jak už všichni tušíte, jedná se o pana prof. Petra Dostála, který se rozhodl k 31.01.2019 ukončit své působení na naší škole. Zajímá vás, kam pan profesor přesídlil či co je náplní práce zástupce ředitele?

1) Co Vás přivedlo k profesi učitele/profesorů? Bylo to vždy vaše přání? Vyzkoušel jste si i jiné profese? Jaké školy jste vystudoval? Víme, že pocházíte z Českomoravské vrchoviny, jak jste se dostal k nám do Mladé Boleslavi?

Co se týká volby profese učitele, nebyla to moje úplně „první volba“, ale společně s mým nejlepším kamarádem z gymnázia jsem měl nápad, že by nebylo špatné, když nás literatura baví, stát se učiteli češtiny. Chtěli jsme spolu studovat a pak i učit na stejné škole. Dopadlo to tak, že já jsem učitel a on policista... V tom, abychom byli nadále přátelé, nám to vůbec, ale vůbec nepřekáží. Já sám jsem za sebe i rád, že to takhle dopadlo. Vystudoval jsem tedy obor český jazyk a společenské vědy na Pedagogické fakultě v Hradci Králové. Kdo zná Hradec, musí mi dát za pravdu, že je to krásné město, pro studia jako dělané.

Studentský život mi přivedl do cesty i budoucí ženu, která byla sice o ročník níže a měla rozdílnou aprobaci, ale přesto jsme si velmi rozuměli. Tak a teď je i jasné, jak jsem se dostal z Českomoravské vrchoviny do Mladé Boleslavi. Za vším hledejte ženu...

Už během studií jsem vyzkoušel i jiné profese na různých brigádách. Nečelil dva roky jsem pak strávil na hotelu ve Špindlerově Mlýně jako recepční. Mohl jsem tak být jednak na horách, které mám tak rád, a jednak zároveň vyzkoušet své komunikační schopnosti v až neuvěřitelných situacích. Podařilo se mi tak zlepšit jak angličtinu, tak němčinu a v neposlední řadě také ruštinu.

Po absolvování tehdy povinné vojenské služby, jsem pak tedy šel za hlasem svého srdce a ocitl jsem se v Mladé Boleslavi na Gymnázium Dr. Josefa Pekaře.

2) Jak dlouho jste na naší škole působil a kolik let z toho na pozici zástupce ředitele? Co jste měl jako

zástupce na starosti?

Na naše gymnázium jsem nastoupil v říjnu 2000 a od roku 2006 jsem pak vykonával funkci zástupce ředitele, kde do mých kompetencí patří různé agendy... přijímací zkoušky, suplování a plánování akcí, spolupráce s rodiči a další. V poslední době mě velmi bavilo pracovat na projektu „Hrdá škola“, který si klade za cíl budovat vztah žáků, profesorů, absolventů a veřejnosti ke Gymnázium Dr. J. Pekaře. Pracovní náplň zástupce je velmi pestrá a bohatá.

3) Který z předmětů, které jste vyučoval na škole, je Vám bližší a proč?

Učil jsem český jazyk, společenské vědy, dějiny filmu a seminář mediální výchovy. Každý z předmětů mám velmi rád a nemohu říci, který je mi bližší. Každý je svým způsobem jiný a mnohdy se prolínají. Vždy ale záleží na motivaci studentů a na tom, co s danou výukou dokáží udělat.

4) Učil jste jeden ze seminářů vázaných “na jméno” v maturitním ročníku a to MEV (mediální výchova). Kdy, jak a proč se tento seminář začal vyučovat? V čem vidíte význam výuky tohoto předmětu? Studenty by určitě zajímalo, kdo ho po Vás převezme a jestli bude otevřen i v příštím roce? Pokud by byl otevřen od září, doporučil byste budoucím čtvrtákům účast?

Mediální výchova měla vcelku zajímavou genezi. Původně jsem studentům nabídl dějiny filmu. Na základě diskuse a námětů ze strany studentů se pak obsah změnil. Dnes má podobu dějin médií. Na tomto oboru je velmi patrné, jak se doba mění. To, co jsem říkal studentům před pěti lety jako žhavou novinku, je dnes zcela běžné a rozhodně to nepřekva-

pí a těžko zaujme. Musíme se dnes naučit v tom kvantu informací přežít. Letošní seminaristy mediální výchovy dovede k maturitě paní profesorka Kuhnová.

Co se týká nabídky pro příští školní rok, nechte se překvapit. Prozradím pouze to, že příznivci médií a komunikačních technologií nebudou zklamáni.

5) Za dobu vašeho působení jste byl autor řady projektů. Kterých? A na který jste nejvíce hrdý?

Velmi zdařilou akcí, na níž jsem se mohl podílet, pro mě byla oslava 330 let školy. Myslím, že se tato akce podařila a že si to každý užil.

6) Co byl pro Vás nejsilnější zážitek při působení na škole?

Těch zážitků bylo spousta, a to jak s kolegy, tak s vámi studenty. Nezapomenu, jak jsem upomínal jednu ze svých prvních tříd o domácí úkol z českého jazyka ze slohu. Neprozřetelně jsem řekl, že termínem odevzdání domácí slohové práce jsou Vánoce. Jaké pak pro mě bylo překvapení, když jsem 24. prosince našel v domovní schránce obálku s označením „Od Ježíška pro pana profesora“. Když jsem pod stromečkem obálku rozbil, našel jsem dvě slohové práce od dvou „milých hříšníků“.

7) Jak rád trávíte volný čas?

Svůj volný čas rád trávím s rodinou. Naši dva raubíři nás drží neustále ve střehu... Mám rád také sport, v posledních letech pak zvláště tenis.

8) Patříte k oblíbeným profesorům na škole. Jaký byl pro vás impuls, který Vás donutil k rozhodnutí vyměnit katedru a kontakt se žáky za kancelářskou práci? Co na to řekla Vaše rodina?

Rozhodnutí nebylo vůbec jednoduché z mnoha důvodů. Nakonec jsem se však rozhodl pro změnu a po 19 letech jsem učinil tento krok. Školství, které bude patřit do mé kompetence, je pro město Mladá Boleslav v současnosti jednou z priorit, a tak bych rád pomohl ke zlepšení školství v MB.

9) Máte v plánu nějakým způsobem zůstat v kontaktu se studenty?

Určitě se nechci úplně odstříhnout od Gymnázia Dr. Pekaře..., to prosťtě už v mém případě nejde. Některé akce budu ještě pomáhat realizovat, například budu pomáhat realizovat maturitní ples v březnu. Koneckonců jedním bodem mé vize školství v Mladé Boleslavi je také spolupráce se středními školami a budování patriotismu mezi studenty. Určitě se bude moci vidat a doufám, že mi pomůžete.

10) Víme, že nastupujete na post vedoucího odboru školství na městě. Jak se na tuto práci těšíte a jaké máte vize do budoucnosti?

Budu se snažit být stručný. Chci, aby město Mladá Boleslav bylo hrdé na své školství a boleslavské školství bylo zase hrdé na to, že je právě tady v Mladé Boleslavi.

11) Vždy jsem Vás vnímal jako fanouška našeho časopisu. Co nám do budoucna doporučíte, popř. popřejete?

Fandím vám mimo jiné proto, že jsem svého času vydával se třídou 4.O (dnes jsou z některých z nich zasloužilí redaktoři České televize) časopis s názvem „Volfův revír“, tedy vím, kolik je za tím vším práce.

Nejen diplomy pak svědčí o tom, že to děláte dobře. Popřál bych vám všem elán a dostatek dalších redaktorů, samozřejmě pak klidné uzávěrky.

12) Na závěr bych Vás rád poprosil o takovou pomyslnou tečku nejen za tímto rozhovorem, ale i za vaší

dlouhou cestou na škole. Tedy, vzkaz studentům, přátelům a kolegům?

Jsem velmi rád, že jsem měl tu možnost na Gymnázium Dr. Josefa Pekaře učit. Laťka je pro mě díky této zkušenosti opravdu velmi vysoko nastavená. Děkuji všem kolegům a přeji jim pevné nervy, odhodlaní při jejich nesnadné práci. Vám studentům přeji, abyste vždy našli sílu a odhodlaní na sobě pracovat. Nezapomeňte, že pro život nejsou nejdůležitější známky a znalosti, ale to, jací jste lidé. Maturantům samozřejmě přeji úspěšné složení maturity a aby se dostali na své vysněné školy. Už teď se těším na naše opětovná setkání.

Myslím si, že mluvím téměř za všechny studenty, když panu profesovi poděkuji za jeho vstřícnost, ochotu a podporu při řešení našich problémů. A rád bych mu popřál řadu úspěchů v novém povolání

LYŽAŘSKÝ KURZ

V neděli ráno 6. ledna 2019 se třídy 1.A a 1.B vypravily na lyžařský kurz do Pece pod Sněžkou. Naše chata se jmenovala „Svornost“ a obrovskou výhodou bylo, že se nacházela přímo u výstupu horní stanice lanovky.

V neděli jsme přijeli přímo k obědu a odpoledne jsme hned vyrazili na běžky. Mnozí z nás stáli na běžkách poprvé, a tak to bylo o to náročnější, ale zažili jsme i spoustu legrace. Radost nás pak přela, když jsme zjistili, že na běžky budeme chodit každý den po lyžování :D, ale alespoň jsme vyzkoušeli i něco jiného než jen sjezd. V 9 hodin ráno jsme se seřadili do předem stanovených pěti skupin a vyrazili jsme na svah. První den nám počasí přálo, na obloze sem tam mráček, vítr moc nefoukal a sníh byl krásně upravený. Následující dny to už bylo horší. Hodně foukalo, a hlavně hustě sněžilo, tudíž se lyžovalo o dost hůře. Ale i tak jsme si to užili. Odpoledne jsme trávili každý po svém. Někteří hráli ping-pong v her-

ně, někteří si povídali na pokojích, jiní odpočívali atd. Pan profesor Bárta pro nás uspořádal několik tematických přednášek, ve kterých jsme se mohli dozvědět, jak si např. správně navoskovat lyže, dále jak správně vrstvit oblečení, aby nám nebyla zima a spoustu dalšího... Lyžák byl příjemným zpestřením školního roku a mnozí z nás se budou těšit ve druháku do Alp.

I LÁSKU MŮŽEME ZVIDITELNIT!

Na počátku jenom tma –”jé, a támhle je ohňostroj”, ne nebojte se, to jenom Nový (nový) rok nás vítá. Klasika – popřejeme si do nového roku všechno dobré a dáme si “nové” předsevzetí, které do dvou hodin stihneme porušit. Ovšem budme i trochu pověřiví – takže: “Jak na Nový rok, tak po celý rok!”

Vtěchto měsících nás čeká především oslava citu. Chystá se už někdo z vás “do chomoutu”? Můžete oslavovat den manželství... Pokud ne, tak alespoň společně nezapomeňte oslavit svátek všech zamilovaných, Valentýna.

Že nemáte nikoho na oslavování? Podívejte se kolem, na každého člena rodiny i na své kamarády a svým pevným objetím jim předejte energii! A i taková písnička na přání z rádia pohladí ... P.S.: Pozdravujte bažinu i průvodce cestovního ruchu, který vás tam zavede.

LEDEN

- 1.1. Světový den míru / Nový rok
- 4.1. Světový den Braillova písma
- 6.1. Svátek Zjevení Páně/ Tři králové
- 12.1. Světový den manželství
- 21.1. Mezinárodní den objímání
- 28.1. Den širokopásmových služeb
- 31.1. Den dětí ulice

Pranostiky:

- Ryje-li krtek v lednu, končí zima v květnu.
- Je-li teplo v lednu, sahá bída ke dnu.
- Leden jasný, roček kvasný.

ÚNOR

- 2.2. Světový den mokřadů / Hromnice
- 11.2. Světový den nemocných
- 13.2. Světový den rádia
- 14.2. Svátek zamilovaných – Svatý Valentýn
- 21.2. Mezinárodní den průvodců cestovního ruchu
- 22.2. Mezinárodní den skautek
- 29.2. Mezinárodní den boje proti vzácným chorobám

Pranostiky:

- Únor bílý – pole sílí!
- Když skřivánek v únoru zpívá, velká zima potom bývá.
- Jestli únor honí mraky, stavi březen sněhuláky.

HISTORICKÉ KALENDÁRIUM

LEDEN

- 4.1.1896 V pražském Rudolfinu se konal první koncert České filharmonie.
- 13.1. 1931 Premiéra hry Voskovce a Weri-

cha – Don Juan a comp. v Osvobozeném divadle.

14.1.2000 Astronom Miloš Tichý objevil ve hvězdárně na Kleti planetku Vepřoknedloželo.

18.1.1969 V Moravském krasu byla objevena Amatérská jeskyně.

28.1.1919 Byla založena Masarykova univerzita.

ÚNOR

1.2.2012 Začala vysílat televizní dokumentární stanice Prima Zoom.

7.2.1311 Jan Lucemburský byl korunován českým králem.

15.2.1921 Proběhlo 1. československé sčítání lidu.

22.2.1998 Čeští hokejisté získali zlatou medaili na ZOH v Nagánu.

28.2.1883 Pražské Staroměstské náměstí poprvé osvětleno elektrinou. (F. Křížík)

KDYŽ SUPLOVAL JOSEF PEKAŘ NA (BUDOUCÍM) PEKAŘOVĚ GYMNÁZIU

Proč je Gymnázium Dr. Josefa Pekaře pojmenováno právě po Josefu Pekařovi?

Předpokládám, že většina studentů by se po této otázce rozpomněla výhradně na studia budoucího vynikajícího historika v Mladé Boleslavi, která spadají do let 1880–1888. Pekař se přitom na mladoboleslavské gymnázium ještě jednou vrátil, a to podstatně dříve nežli v roce 1897, kdy jeho jméno proniklo do názvu ústavu coby výraz úcty k čerstvě zesnulému univerzitnímu profesorovi. Na jaře 1895 onemocněl profesor dějepisu a zeměpisu (na vyšším gymnáziu tyto předměty fakticky splyvaly) František Bareš a Pekař, tehdy se čerstvě navrátilší z pobytu na univerzitě v Berlíně, jímž završil vysokoškolské studium, jej od počátku května až do poloviny července, kdy končil školní rok, zastupoval. Jednalo se přitom o jeho úplně první pedagogické působení.

Regionální historici tuto epizodu doposud přecházeli jejím jednovětým registrováním, soustředíce se na Pekařova studentská léta. Přitom se jednalo o Pekařovo setkání s Mladou Boleslaví, jež bylo sice krátké, ale šťastné – na rozdíl od roků studií, které sice byly naplněny čerpáním poznatků z bohatě zásobených knihoven jeho učitelů, romantickými toulkami se spolužáky po nedalekých hradních zřezninách či pokusy o prozátím popularizační články s historickou tematikou, leč stejnou měrou k nim patřil silně prožívaný stesk po domově, umocněný úmrtím matky a dvou sester, první milostná zklamání celoživotního starého mládence a v neposlední řadě těž spory s některými profesory, v první řadě právě s Františkem Barešem. Ten sice učenlivého chlapce posílal do městského archivu rešeršovat prameny, které Bareš využíval pro vlastní publikační činnost, avšak nejenže své pomocníky nikdy veřejně nezmínil a jejich práci si zcela přivlastnil,

Pekaře navíc celou dobu studií klasifikoval dvojkou. Po maturitě, kdy neabsolvoval s vyznamenáním, dokonce Pekař opouštěl Mladou Boleslav značně roztrpčen a v soukromé korespondenci nešetřil invektivami vůči řediteli gymnázia, aniž by tušil, že kline ústavu, který jednou ponese jeho jméno. I to jsou paradoxy dějin...

To o sedm let později si v dopisech svému univerzitnímu profesorovi (rovněž bývalému mladoboleslavskému gymnazistovi) Jaroslavu Gollovi sice neodpustil lehkou ironii na účet svých bývalých profesorů a dočasných kolegů, ale na své žáky i na vlastní pedagogické úspěchy pěl samou chválu: „Sextáni české dějiny [...] hltají až radost“. Toto tvrzení nám pomůže ověřit vzpomínka jednoho z těchto sextánů, pozdějšího profesora botaniky, rektora brněnské Masarykovy univerzity, ředitele tamější botanické zahrady a člena poválečné Československé akademie věd Josefa Podpěry (1878–1954). Ten u příležitosti připravovaných oslav 250. výročí založení piaristického gymnázia v Kosmonosích zaslal do lokálního periodika Mladoboleslavské listy „hrst vzpomínek“ (konkrétně čtyři)

na svá studia – první, věnovanou Pekařovi, podepsal vlastním jménem. Ze zcela zapomenuté vzpomínky na Pekaře, zasuté v Mladoboleslavských listech, přitom plasticky vystupuje obraz mladého dějepisce, oblíbeného mezi studenty, pohotového řečníka ponořeného do svého oboru,

svým nadšením inspirujícího žáky, který si však nedělal příliš starostí s organizací výuky (nelze přehlédnout ironickou narážku na jeho běžné pozdní příchody do hodin), se školním řádem (jenž přitom studentům hrozil přísnými tresty i za drobné prohřešky) či dodržováním osnov. Ačkoliv byl Pekař mezi studenty neméně oblíben i na svém druhém působišti, pražském gymnáziu v Truhlářské ulici, kde strávil následující školní rok 1895/1896, kariéra středoškolského učitele, svého

zaného řády, nařízením a osnovami, před čímž si jako suplent s výhledem několikaměsíční přechodné výuky mohl dovolit přivířit oči, jej nelákala.

Fotografie Josefa Pekaře z roku 1898, tedy tři roky po suplenstském intermezzu v Mladé Boleslavi.

Pekařův student ze sexty mlado-boleslavského gymnázia, profesor botaniky Josef Podpěra.

Když suploval prof.

Dr. Josef Pekař na gymnasiu v Mladé Boleslavi

Roku 1895 na jaře onemocněl profesor dějepisu na gymnasiu mlado-boleslavském a suploval ho po krátkou dobu tří měsíců Dr. Josef Pekař. Byli jsme tehdy v sextě. S nadšením uvítali jsme nového mladého a nadšeného učitele, který s nevšední horlivostí pokračoval v látce prof. Barešem načaté – války husitské a do konce roku se dále nedostal. Byla to pro nás pohroma – neboť jsme pak musili látku dohánět, poněvadž střední škola nezná a nemůže znáti výkladů universitním způsobem přednášených. Poměr studentů k mladému učiteli byl nejvyšší přátelský. Myslím, že až na dvě výminky měli všichni známku výbornou, tak jsme se všichni horlivě učili.

Při tom všem Dr. J. Pekař rozuměl žertu. Bylo to už ku konci roku; trval tehdy letní semestr do 15. července a odpolední vyučování – vedřiny nebylo – bylo útrapou jak pro učitele, tak pro žáky. V přestávce o 3. hod. odpo. třída se úprkem řítila do blízkého pivovaru p. Brože (synové byli našimi spolužáky na nižším gymnasiu) a každý

uchvátil jednu či dvě láhve piva a hnal se s nimi zpět. V přestávce vypili jsme pivo a prázdné láhve postavili v řadě kolem podia. V tom zazněl zvonec a Dr. Pekař vsotopil nečekaně brzo do třídy. Pohlédl na podium a my s úzkostí očekávali, co bude dále. Než Dr. J. Pekař pochopil a ovládl jako pravý přítel studentův situaci. „A vy jste mi nic nenechali?“ byla jeho slova. „Prosím!“ zavznělo odkudsi ze zadní lavice a ochotná ruka podávala panu doktorovi láhev pěnícího se moku. Pekař se napil a řekl: „Děkuji! Ale teď to zase odkliděte!“ Vytáhl poznámky a počal další výklad.

letní semestr – druhé pololetí.

vedřiny – zkrácené vyučování v době veder.

Gymnázium sídlilo v zadním traktu budovy městského úřadu (dnes zde má učebny 1. základní škola), pivovar stál hned za rohem na Komenského (tehdy Školním) náměstí směrem k Železné ulici na místě dnešního nepříliš vzhledného parkoviště za děkanstvím (dodnes na něj upomíná Pivovarská ulice).

podium – stupínek.

Mladoboleslavský pivovar na přelomu 19. a 20. století.

foto poskytli: PROFESOŘI GYMNÁZIA

FOTOSERIÁL POZNEJ SVÉHO UČITELE!

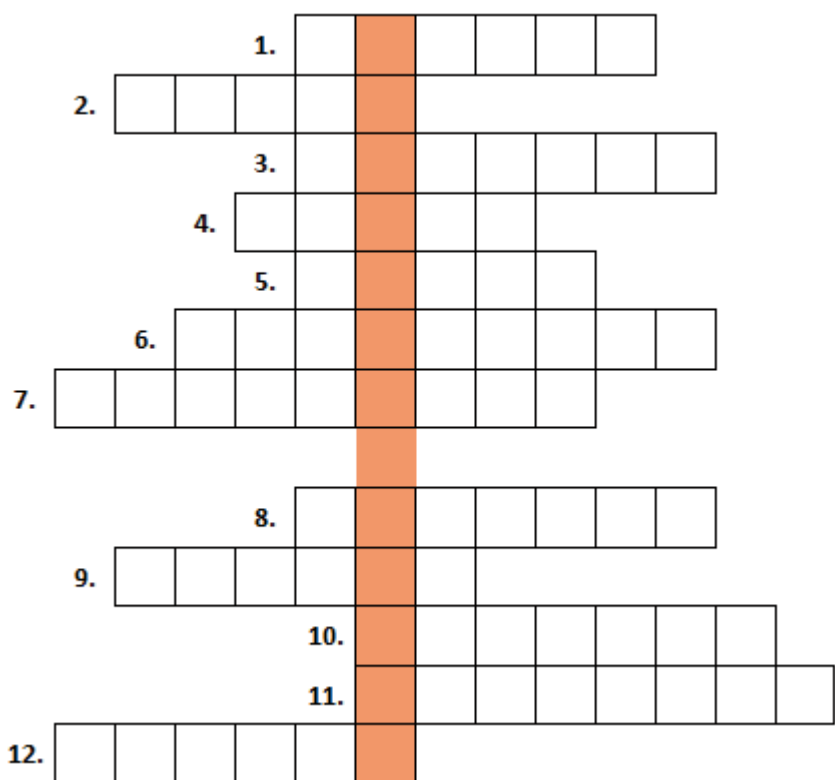
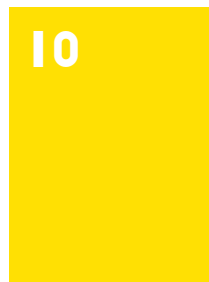
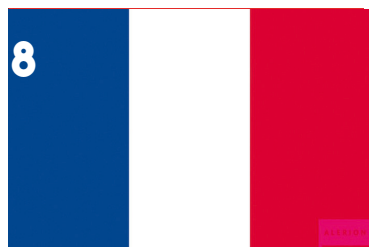
Správné odpovědi z minulého čísla:

1. Richard Robertson
2. Zdena Šeráková
3. Jana Toužimská
4. Petr Hošek
5. Pavla Bořkovcová
6. Jan Hluchý
7. Jarmila Mulačová

VLAJKY STÁTŮ KŘÍŽOVKA

napsal: MARTIN BUCHAR, 4.A

VLAJKY A JEJICH BARVY

Vlajka je výseč látky, nejčastěji obdélníkového tvaru, s vlastními barvami a designem. Nejčastěji symbolizuje stát, mezinárodní organizaci, nižší administrativní celek, hlavu státu anebo obec. Ovšem přemýšleli jste někdy, proč má který stát zrovna takovou či onakou barvu či obrázek?

Červená

Znázorňuje odvahu, sílu, krev, revoluci, nebo v zemích, kde vládne komunismus, se červená barva interpretuje jako symbol socialismu. Červená je například na vlajce Albánie, kde znázorňuje udatnost a sílu ve válce, dále má tuto barvu komunistická Čína nebo Turecko.

Zelená

Nejčastěji je její význam vykládán jako symbol zemědělství, přírody, lásky, ale zároveň i islámu. Muslimské země nesou na svých vlajkách tuto barvu hlavně z důvodu velké obliby u proroka Mohameda. Vlajku, která reprezentuje význam flóry a přírody, má například Brazílie a Zambie. Do druhé skupiny, tzn. vlajky s interpretací islámu, můžeme zařadit například Saúdskou Arábii nebo Mauritánii a Pákistán.

Modrá

Z obecného hlediska lze modrou považovat za symbol vody nebo oblohy. To znamená, že se vyskytuje hlavně na vlajkách zemí, které jsou buď ostrovního charakteru nebo mají přírodní hranici v podobě pobřeží. Dalším významem modré barvy může být spravedlnost. Tuto barvu v různých odstínech mají vlajky Botswany, Somálska, Mikronésie nebo Svaté Lucie.

Žlutá

Bývá často na vlajkách afrických států, což bývá vykládáno jako symbol krajiny, která je zalita sluncem. Dalším významem je nerostné bohatství a úroda. Tuto barvu nesou vlajky Ekvádoru, Grenady nebo Kolumbie.

Černá

Obvykle symbolizuje důležité události spojené s bojem, válkou a odhodlání lidu potřebné k porážce nepřítele. Příkladem může být Afghánistán, Angola, Irák, Libye.

Bílá

Znázorňuje myšlenku míru, čistoty a nevinnosti. Některé země mají bílou barvu jako symbol smutku. Bílá jako symbol

míru je například na vlajce Alžírsko, Kypru nebo Jižní Koreji. U Izraele a Singapuru je významem čistota, nevinnost a ctnost.

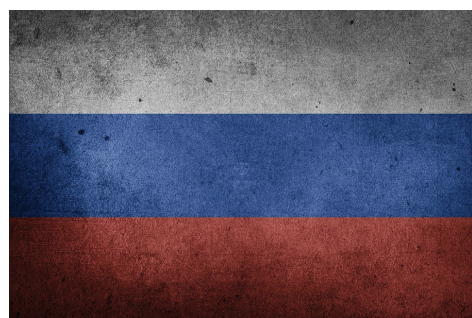
Panafrické barvy

Jak je již z názvu patrné, jedná se o koncepci nazývanou panafricanismus, v níž jde hlavně o jednotu všech Afričanů. Mezi panafrické barvy řadíme červenou znázorňující krev, žlutou symbolizující slunce a zlato, zelenou, která nese význam přírodního bohatství, a flóry a v neposlední řadě barvu černou symbolizující barvu pleti. Tento souhrn barev můžeme nalézt u vlajky Etiopie, Ghany nebo Beninu.

Panarabské barvy: Mezi Panarabské barvy řadíme červenou, bílou, zelenou a černou. Každá z těchto barev znázorňuje období nebo arabskou dynastii. Poprvé byla tato kombinace vyobrazena v roce 1916 na vlajce arabského odboje. Černá barva symbolizuje chalífát Abbásovců, který existoval od roku 750 do poloviny třináctého století. Bílá znázorňuje chalífát Ummajovců existující v letech 661 až 750. Zelená barva reprezentuje Fátimovský chalífát, který se rozprostíral na území dnešního Egypta v letech 909 až 1171. Zatímco tyto tři barvy znázorňovaly státy, červená barva symbolizuje arabské panovníky Maghrebu a Al-Andalusu, kteří vládli v sedmém a šestém století našeho letopočtu. Panarabskými barvami jsou zdobeny vlajky Íránu, Jordánska, Kuvajtu nebo Spojených arabských emirátů.

Panslovanské barvy

Stejně jako panafricanismus je panslavismus koncepcí sjednocení všech slovanských národů pod záštitou Ruska. Tato koncepce byla poprvé navržena na Slovanském sjezdu v Praze 1848. Mezi panslovanské barvy řadíme bílou, modrou a červenou. Tyto barvy se nachází na vlajce České republiky, Ruska, Slovenska nebo Srbska.

šéfredaktor:

TOMÁŠ SUCHÝ

redaktoři:

JAKUB ŠKVRNA

PAVLÍNA LENGHARTOVÁ

PAVEL PROKORÁT

SOFIE ANNA JANEBOVÁ

příspěvatelé:

PROF. FUTTERA

KATEŘINA KROUSKÁ

HANKA KRYŠPÍNOVÁ

VALERIE KOPEJSKOVÁ

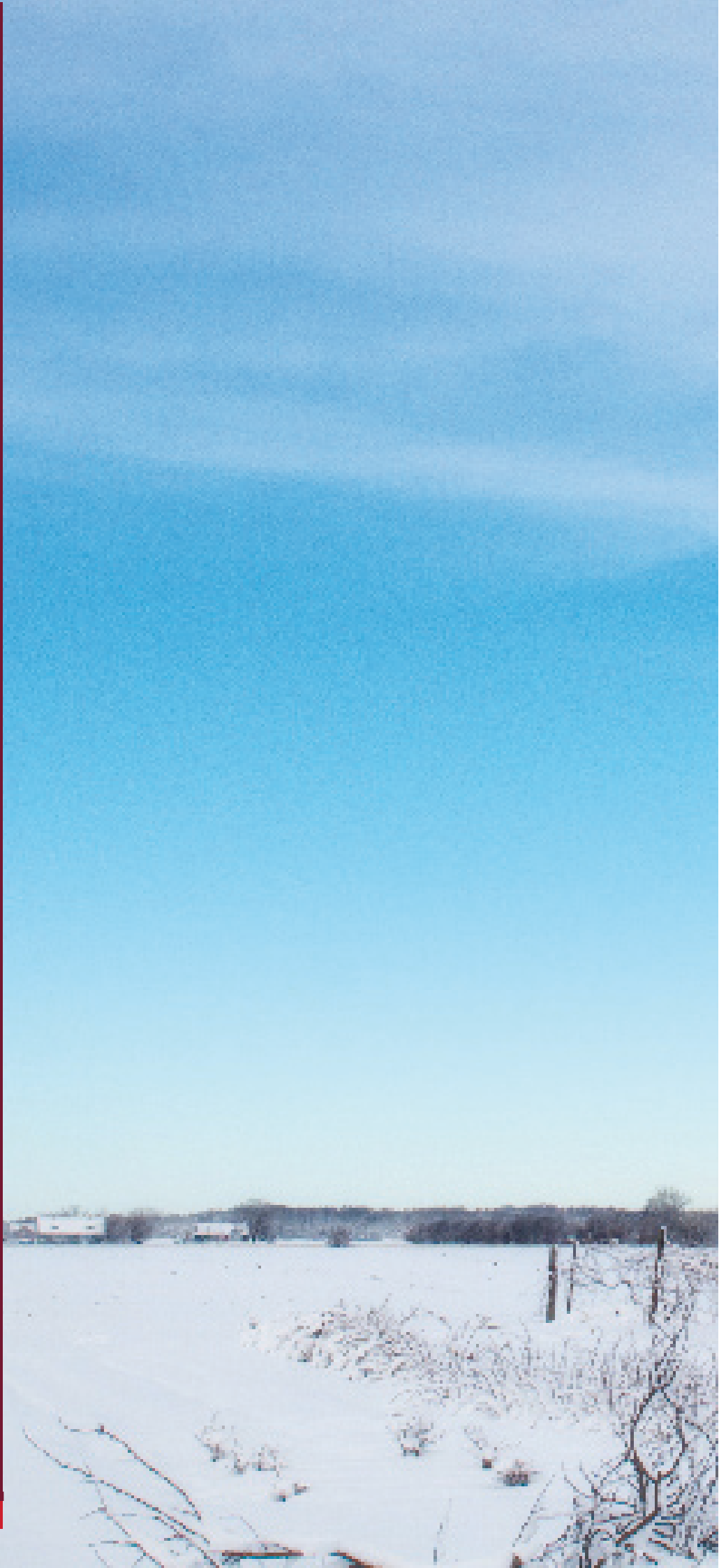
MARTIN BUCHAR

grafik:

FILIP JANEČEK

konzultace, korektury:

MGR. VĚRA JANEČKOVÁ

ANDĚLSKÁ PRÁCE

Je to zábava, občas. Někdy to miluji, někdy nesnáším. Jako na houpačce. Není to jednoduché. Není jednoduché být s jedním člověkem neustále. Každé ráno, každý večer. Každou vteřinu, minutu, hodinu, až do konce jeho dnů.

Upřímně, neměl bych si stěžovat. Moje, jak to říci? Klientka? Lepší slovo asi nenajdu. Má klientka je úžasná! Mám ji sice krátce, ale už jsem si ji zamiloval. Nevím proč, ale anděl, který ji měl přede mnou, musel skončit. Nikdo neví, co se stalo. Je mi ho líto, nechtěl bych přijít o tak skvělou osobu.

Jsem smutný. Má klientka měla nehodu a je v nemocnici. Nyní u ní musím být ještě častěji. Musím ji chránit a pracovat ještě tvrději.

Ostatní andělé se mě začali stranit. Vůbec nevím, co se děje. Udělala jsem snad něco špatně? Já nevím. Jediné, na co se teď musím soustředit, je ona. Stále je v nemocnici na přístrojích.

Začal jsem skládat básně. Zabíjí to můj volný čas, když se se mnou ostatní nebaví. Vždy, když něco složím, zamířím hned do nemocnice, abych jí to mohl přednést. Přednáším jí to s úsměvem ve tváři a se slzami v očích bez ohledu na to, že mě neslyšela, ani když byla při vědomí.

Asi jsem se do ní zamiloval. Bez ohledu na to, že je člověk a já pouhý strážný anděl. Nezajímá mě to. Srdce mi svírá žal, když ji vidím bezmocně ležet na nemocničním lůžku. Chci opět vidět její bezstarostný úsměv.

Něco se se mnou děje. Něco není v pořádku. Mám nehorázně vysoké horečky. Motá se mi hlava, ale nevzdávám se, opět sedím u jejího lůžka a čtu jí mé hloupé básně.

Vypadá to, že se můj stav lepší. Za to ten její je horší. Nevím, co budu dělat. Skoro všechen svůj čas trávím u ní. Už pár dnů jsem neviděl žádného anděla. Kam se všichni poděli? Kam se ztrácí? Moment. Ztrácí se oni nebo já?

Jsem na tom velmi zle. Cítím, že můj krátký andělský život nebude mít moc dlouhé

trvání. Bojím se. Ani ne tolik o sebe, bojím se o ni. Co s ní bude.

Už nemohu. Chci ji vidět, ale nemohu. Nevidím, jsem slepý a ani létat nemohu. Křídla mi vypověděla službu. Jediné, co chci, je přečíst jí tu poslední báseň. Chci vědět, zda je jí lépe, chci, aby byla šťastná a pořádně se uzdravila. To jsou má přání.

Dopsal poslední slova a zavřel svá zelenkavá očka. Pramínky jeho kaštanově hnědých vlásků mu padaly do posmrtně bílé tváře. Hrudník, zakrytý peřinou, se pomalu přestával hýbat, až naposledy vydechl. Vyměnil svůj život za její. Jakmile malý anděl naposledy vydechl, ona rozlepila svá oční víčka a svýma hnědýma kukadlami prozkoumávala nemocniční pokoj, na kterém strávila dva měsíce svého života.

Takže kdybyste se ptali, co obnáší práce strážného anděla, je to tohle. Chrání, milují a starají se o nás a když je potřeba, tak za nás dokonce položí i život.

A black and white photograph of a steam locomotive pulling a train through a snowy landscape. The locomotive is emitting a plume of white steam. The train consists of several yellow and red passenger cars. The background shows a dense forest of snow-covered trees and a cloudy sky. A semi-transparent red box is overlaid on the lower part of the image, containing text.

MÁTE UŽ DOČTENO?

Pokud ano, budeme moc rádi, když časopis vrátíte na školní parapet, aby si ho mohl přečíst i někdo jiný.

DĚKUJEME!